

SIMFONIZM JANRI RIVOJI.

Nurullaev Umidjon,

Musiqa madaniyat fakulteti,

Vokal va cholgʻu ijrochiligi II-kurs talabasi

Muxamedziyanov Kamil Taxirovich,

Musiqa madaniyat fakulteti oʻqituvchisi

Annotatsiya: Qadimda Qadimgi Yunoniston va Qadimgi Rimda tez-tez maʼno bilan qarama-qarshi nuqtai nazaridan bilan bogʻlangan "qarama -qarshilik" simfoniya. Opera paydo boʻlganidan beri, 16-asrning oxirida, har doim instrumental epizodlar mavjud edi, keyin esa simfoniylar 2 ta turga ajratildi. Keyingi yillarda yirik mavzular, falsafiy gʻoyalarni mujassamlantiruvchi janr sifatida qiziqish kuchaydi va Oʻzbekistonda dasturli simfonizm ravnaq topib, simfonik albom boyidi.

Kalit soʻzlar: simfoniya, kompozitor, klassik, romantik, diaphony, simfonizm, epizod

Musiqa insonga goʻzallik bagʻishlaydi, ruhini tarbiyalashda ham muhim oʻringa ega hisoblanadi, uning turli xilma-xilligi va janrlariga koʻra bir necha turlariga boʻlinishi esa qalbimizni goʻzallikka chorlaydi. Mana shunday janrlardan biri bu simfoniya janri boʻlib, hayot olamiga shoʻngʻitib insonning etini junjikturuvchi orombaxsh hayot kasb etadi.

- Simfoniylar yaratilishi
- Simfonik kompozitorlar
- Oʻzbek simfoniychilari
- Klassik va romantik simfoniya

Qadimda Qadimgi Yunoniston va Qadimgi Rim - «simfoniya» ohanglari, bir uygʻunlashtirilgani deb nomlangan xarakterli boʻlgan "diaphony",

fitna, ixtilof, yoki tom ma'noda "antiphony" (tez-tez ma'no bilan qarama-qarshi nuqtai nazaridan bilan bog'langan "qarama -qarshilik". O'sha paytda "simfoniya" atamasi sferalar uyg'unligiga, masalan, Aristotelning "Osmonda" risolasida va ba'zi musiqa asboblariga tegishli edi. Pythagoreans beshinchi va to'rtinchi simfoniya (consonances) deb ataladi, boshqa barcha undoshlar - dissonanslarga (diafoniylarga) bo'linadi. "Simfoniya" atamasining xuddi shu ma'nolari musiqa nazariyasida qadimgi rimliklar tomonidan ishlatilgan, shu jumladan buyuk rim olimi-musiqachisi Betsiy O'rta asr fani "simfoniya"ning qadimiy ma'nosini to'liq me'ros qilib oldi. Vaqti-vaqti bilan qo'llaniladigan musiqa asboblari ro'yxati ma'lum bo'lmagan baraban turi bilan to'ldirilgan Sevilya Isidorining "Etimologiyasida" (VII-asr), organist "Psevdo-Muris risolasida, (XIII-asr) va boshqa mahalliy - eski fransuz, eski ingliz, eski german va boshqalar - g'ildirakli liraning navlari XVI-asrda "simfoniya" so'zi motets va boshqa ruhiy - cherkov yoki paraliturgik musiqa to'plamlari nomlarida ishlatilgan bo'lib, u vokal polifoniyasiga tegishli edi. Mashhur musiqa nashriyotchisi Georg Rau [de] "Simfoniylar yoqimli va qisqa" (Symphoniae iucundae atque adeo breves; (1538) musiqiy nashriyotining 52 ta to'rt qismli motetlarini o'z ichiga olgan kolleksiyani misol sifatida ishlatadi. XV-XVI-asrlar o'rtalari XVI –XVII-asrlar oxirida "simfoniya" so'zi vokal va instrumental kompozitsiyalar nomlarida uchraydi. Masalan, G.Gabrieli "Muqaddas simfoniylar" (Sacrae symphoniae, 1597 va Symphoniae sacrae , 1615) va Heinrich Schutz (Symphoniae Sacrae, 1629, 1647, 1650), shuningdek, instrumental asarlar sarlavhalarida, masalan, Lodoviko Grossi da Viadananing "Musiqiy simfoniylari" (Sinfonie musici, 1610). 16-asrda "tushunchalar orasida hech qanday aniq farq bo'lmagan sonatalar", "simfoniya» va « konsert " Masalan, va, agar Jovanni Gabriel 16-asr oxirida ovozi hamohanglik chaqirib, asboblari "simfoniya", keyin 17-asr boshlarida Adriano Bankieri va Salomon Rossi bu konsepsiyani ovozsiz cholg'u asboblari birgalikda chalinishiga ishlatganlar. Opera paydo bo'lganidan beri, 16-asrning oxirida, har doim instrumental epizodlar mavjud edi: har bir aktga kirish, ovozli-vizual rasmlar, batafsil raqslar-har qanday epizod "simfoniya" deb nomlangan. Vaqt o'tishi bilan

instrumental epizodlar spektakldan olib tashlandi. Undan keyin esa simfoniyalar 2 ta turga ajratildi: klassik va romantik simfoniya.

Bu davrda bir qator kompozitorlar o'zining mashxur simfoniyalarini yaratishgan edi. Y. Gaydn, V. Motsart va ayniqsa, L. Betxovenlar simfonoyaning klassik namunalarini yaratdi. 19-asr kompozitorlaridan F.Shubert, G. Berlioz, I. Brams, A. Dvorjak, S. Frank, A. Brukner, G.Maler, A.Borodin, P.Chaykovskiy, A.Skryabin va boshqa janr rivojiga muhim hissa qo'shgan, janrning mavzu va mazmunini boyitgan. 20-asr kompozitorlari ijodida simfoniyalar yangi bosqichga ko'tarildi. N.Myaskovskiy, D.Miyo, S. Prokofev, Ya.Sibelius, P.Xindemit, D.Shostakovich, I.Stravinskiy, B. Martinu, A,Onegger, A. Shnitkellar simfonik ustalar sifatida tanilgan.

O'zbekistonda 1930-yillardan simfonik musiqaning jadal rivojlanishi simfoniyaning paydo bulishiga zamin bo'ldi. (G. Mushelning birinchi simfoniyasi, 1938). Keyingi yillarda yirik mavzular, falsafiy g'oyalarni mujassamlantiruvchi janr sifatida qiziqish kuchaydi (Mushelning 2 va 3 simfoniyalari, M. Shteynbergning 5 simfoniya rapsodiyasi, M.Ashrafiyning 1va 2 simfoniyalari va boshqalar). 1960- yillarning 2- yarmida O'zbekistonda dasturli simfonizm ravnaq topib, B.Zeydman, R. Hamroev, B. Gienko va boshqalar ijod qilishdi. 1970-2000-yillarda R. Vildanov (4 ta), Sayfi Jalil (2 ta), T. Qurbonov (10 ta), M. Tojiev (19 ta), I.Akbarov (3 ta), M. Mahmudov (3 ta), N.G'iyosov (12 ta) simfonik albomni boyitishdi.

Janrning keyingi rivojlanishida Vena klassik maktabi katta rol o'ynadi. Ushbu janrdagi 104 ta asar muallifi Jozef Gaydn "Simfoniya otasi" deb nomlanadi: uning asarida klassik simfoniyaning shakllanishi yakunlandi, uning tuzilishining asosiy xususiyatlari - ichki qarama -qarshiliklar ketma -ketligi o'rnatildi. Lekin umumiy fikr, qismlar bilan birlashtirilgan. Gaydn va Motsart harakatli mustaqil tematik materiallar sotib, sikl birlik tonalda, shuningdek mavzulardan o'lchovlarni almashib va belgilar tomonidan yangilanishlar olib borishdi. Gaydnning birinchi dasturiy simfoniyalari paydo bo'ldi : 6 -son (" Ertalab ") 7 -son (" Tush ") 8 -son

("Kechki soat "). Yakka cholgʻu asbobi bilan konsert va 45-simfoniya janriga yaqin boʻlgan shaklda ("Vidolashuv"). Agar Gaydn simfoniylari tematik rivojlanishning zukkoligi, soʻz birikmasi va asboblarning oʻziga xosligi bilan ajralib tursa, Motsart simfoniya dramatik keskinlikni olib kelib, undan ham buyuk uslubiy birlikni berdi. Motsartning oxirgi uchta simfoniya (39-son , 40-chi va 41-chi) XVIII-asrda simfonizmning eng yuqori yutugʻi hisoblanadi. Motsart tajribasi Gaydnning keyingi simfoniylarida oʻz aksini topdi.

Romantik simfoniylar. Dastlabki romantiklar simfoniylarida klassiklar orasida paydo boʻlgan bir harakatdan ikkinchisiga toʻgʻridan-toʻgʻri oʻtish tendensiyasi kuchayib ketdi; tematik aloqa bilan taʼminlangan qismlar birin - ketin va ketma-ket ketadigan simfoniylar paydo boʻldi. ular orasida, F.Mendelssonning "Shotlandiya" simfoniya boʻlgani kabi, - kesishgan tematizm Betxovenning toʻqqizinchi simfoniya da allaqachon mavjud edi. Dastur simfoniya shakli romantik asarida yanada rivojlandi: umumlashtirilgan shaklda - masalan, F.Mendelssonning "Shotlandiya" va "Italiya" simfoniylarida, "Reyn" R.Shuman - nom yoki epigrafda ifodalangan, bastakorning niyatiga ham, musiqa idrok etish jarayonida ham baʼzi musiqadan tashqari birlashmalarga kirgan ogʻzaki dastur. Romantizmning xalq madaniyatiga, milliy oʻziga xos boʻlgan hamma narsaga boʻlgan qiziqishi musiqada oʻz aksini topdi: oxirgi simfoniya da hind va afroamerikaliklarga qadar romantika simfoniylarida xalq qoʻshiqlari va raqlari yangradi ("Yangi dunyodan") Antonin Dvorak.

Insonlarni sehrlovchi bunday janrlarning koʻpligi har bir eshituvchini yoki kompozitorning yuragidagi dard, kulgu va boshqa barcha ehtirolarni kichik va nozik sanʼat boʻlgan musiqa bilan ifodalash juda ham mushkul. Biz atrofimizdagi musiqalarni tinglab turib, goʻyoki ular bizni hech ham choramiz qolganda-gi najot farishtamiz ekanligini yurak-yuragimizdan his qilishimizni oʻzi bir sanʼat boʻlsa kerak.

FOYDALANILGAN ADABIYOTLAR:

- *Aleksaeva L. N., Grigoriev V. Yu. XIX asr chet el musiqasi sahifalari. - M .: Bilim , 1983.- 112 b.*
- *Jitomirskiy D. V. XX asr musiqiy "klassitsizm" tarixi to'g'risida // G'arb san'ati. XX asr (maqolalar to'plami). - M .: Nauka , 1978. - S. 251-291.*
- *Popova T. Simfoniya. - M. - L. , 1951 yil.*
- *Internet manbalari (Wikipedia)*